

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อ
ความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

EFFECTS OF USING THE TOTAL PHYSICAL RESPONSE APPROACH
ON LISTENING-SPEAKING ABILITY OF THE FIRST GRADE STUDENTS*

พรชนก ปานวน, ทำรงลักษณ์ เอื้อนกรินทร์

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

Ponchanok Panuan, Tamronglak U-nakarin

Faculty of Education, Naresuan University, Thailand

E-mail: m.kwonx@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประชาชนอุทิศจำนวน 22 คนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 การวิจัยใช้การออกแบบเชิงพรรณนาเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเฉลี่ยมาตรฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลการสัมภาษณ์ระบุว่านักเรียนรู้สึกพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยสามารถแยกเป็นสองประเด็นคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ พบว่าผู้เรียนมีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการเป็นารจัดการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับความสนใจของตนเอง จึงรู้สึกสนุกสนานขณะเรียนรู้ และด้าน

* ได้รับบทความ: 10 มิถุนายน 2564; แก้ไขบทความ: 25 มกราคม 2565; ตอรับตีพิมพ์: 30 เมษายน 2565

ครูผู้สอน พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจใน เนื่องจากครูผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลืออยู่เสมอ อีกทั้งครูยังมีวิธีการเสริมแรงและให้กำลังใจที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนได้ดีอีกด้วย

คำสำคัญ: วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง; ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of the study is to find out the effect of using Total Physical Response approach on listening-speaking ability of the first grade students; and to explore the attitudes of the first grader toward learning by using Total Physical Response approach on listening-speaking ability. The research was conducted 22 first grade students of Prachachon Utid School during the second semester of the 2020 academic year. The research uses the quantitative and qualitative descriptive design. The instruments used in this story were: pretest, posttest, treatment, and interview distribution. The results of the research were analyzed for arithmetic mean, standard mean, standard deviation, and percentage. By comparing the scores in the pre-test and post-test,

The research results were found that:

1. The scores in the post-test were significantly higher than that in the pre-test at the significant level of .05
2. The result of the interview indicate that students felt satisfied which can be separated into two issues: In learning management, it was found that the learners had opinions that the arrangement and the content were suitable for their interests that made learners enjoyed while learning. On the part of the teachers, the students were satisfied because the teacher was always ready to help. Besides, the teacher had methods of reinforcement and encouragement that can motivate them well.

Keywords: Total Physical Response approach; listening ability; speaking ability

บทนำ

ปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ การศึกษา การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ของโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมในมุมมองต่างๆ

นำมาซึ่งมิตรไมตรี และความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ได้ อีกทั้งการเรียนรู้ภาษาอังกฤษยังช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจด้านความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ มีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต อีกทั้งยังสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้อย่างง่ายดาย และกว้างขวางมากยิ่งขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งภาษาอังกฤษได้จัดอยู่ภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีการกำหนดให้จัดภาษาอังกฤษให้เป็นองค์ความรู้ สร้างและส่งเสริมกระบวนการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ รวมทั้งกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดเป้าหมายเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวัง กำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร โดยมีการกำหนดตัวชี้วัดพฤติกรรมบ่งชี้ในแต่ละชั้นเพื่อประเมินผู้เรียน ทั้งในด้านความรู้ ด้านกระบวนการ คุณธรรมจริยธรรมในการทำงานและค่านิยม ทั้งยังมุ่งรวมทั้งมุ่งให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน เพื่อแสวงหาความรู้และเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษา ต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก (กรมวิชาการ, 2551)

ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในการสอนชั้นประถมศึกษามากยิ่งขึ้น เนื่องจากรัฐบาลได้จัดให้ภาษาอังกฤษเป็นอีกหนึ่งรายวิชาที่ใช้สอบวัดความรู้ เช่น การสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (NT) และจากการรายงานผลสอบทางการศึกษาแห่งชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2561 พบว่า วิชาภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 34.42 คะแนน จาก 100 คะแนน ซึ่งสามารถจัดอันดับได้ว่าอยู่ในอันดับที่ 3 จาก 4 วิชาคือ วิชาภาษาไทย วิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2562)

จากรายงานการจัดอันดับทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของ Education First (EF) ได้จัดอันดับและวิเคราะห์ข้อมูลในการใช้ภาษาอังกฤษจาก 100 ประเทศที่เข้าร่วมการทดสอบ พบว่า ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 74 จาก 100 ประเทศ มีคะแนนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ที่ 47.61 จาก 100 คะแนนเต็ม ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับความสามารถต่ำมาก (Very Low Proficiency) โดยเมื่อเทียบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษกับประเทศในระดับอาเซียนที่เข้าร่วมการทดสอบจาก 8 ประเทศ ยกเว้นลาวและบรูไนที่ไม่ได้เข้าร่วมการทดสอบดังกล่าวนี้ ประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 3 รั้งท้าย นำเมียนมาและกัมพูชา ซึ่งในก่อนหน้านี้ปี 2561 ประเทศไทยได้ 48.54 คะแนน อยู่ในอันดับที่ 64 จาก 88 ประเทศ โดยผลการทดสอบของประเทศไทยตั้งแต่ปี 2554-2559 ประเทศไทยอยู่

ระดับ ‘ต่ำมาก’ มาตลอด มีเพียงช่วงปี 2560-2561 เท่านั้นที่สามารถทำคะแนนอยู่ในระดับ ‘ต่ำ’ และในปีนี้ กลับมาอยู่ในระดับ ‘ต่ำมาก’อีกครั้ง (Education First, 2019)

จากปัญหาดังกล่าวพบว่า ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยต่ำลงทั้งๆ ที่นักเรียนมีเวลาเรียนภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศอื่นๆ ครูจึงจำเป็นต้องมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน ซึ่งตรงกับที่ฟิลลิปส์ (Phillips, S., 2002) กล่าวว่า กิจกรรมประเภทที่ตอบสนองด้วยท่าทาง กิจกรรมที่เน้นให้เด็กได้พูดคำ หรือประโยคง่าย ๆ เป็นการจัดกิจกรรมที่ได้ผลดีกับเด็ก เพราะทำให้การเรียนรู้ภาษามีประสิทธิภาพมากขึ้นและเน้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร มิได้มุ่งเน้นด้านไวยากรณ์ เมื่อเด็กได้ฝึกฝนบ่อยๆ และเกิดเป็นความสนุกสนานและความสนใจ แล้วนั้นจะทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ไวยากรณ์ได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับ มอร์ส (Morse, N. C., 1995) ที่กล่าวว่า ความสนใจของเด็กเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะหากเมื่อเด็กมีความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้วนั้น เด็กจะเรียนรู้ด้วยความเพียรพยายามและความตั้งใจ ดังนั้นครูจึงควรใช้วิธีการใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้เด็กได้ใช้ความคิดในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ภาษาอังกฤษและได้แสดงออกด้วยตนเอง สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้จริง จึงถือว่าการจัดการเรียนรู้นั้นประสบผลสำเร็จ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) ถูกพัฒนาขึ้นโดย แอชเชอร์ (Asher, J., 1979) ศาตราจารย์ด้านจิตวิทยา จากมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย ซึ่งเป็นวิธีการสอนภาษาอังกฤษผ่านการกระทำ (English through action) เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาของนักเรียนให้สูงขึ้น โดย แอชเชอร์ (Asher, J., 1979) เชื่อว่าเด็กจะมีความสามารถด้านการฟังสูง สามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว โดยวิธีการนี้จะมีการเรียนรู้เช่นเดียวกับการเรียนรู้ของทารก ซึ่งคือการเลียนแบบการเรียนรู้ภาษาแม่ นั่นคือการพูดให้ฟังเข้าใจ จนสามารถจดจำโครงสร้างขึ้นภายในสมองของเด็ก จนเกิดเป็นความเข้าใจและจะสามารถพูดออกมาได้เมื่อเด็กนั้นมีความพร้อม ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (Total Physical Response: TPR) จึงเป็นการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา คือการเรียนรู้จากการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนตามลำดับโดยอนงค์ เชื้อนนท์ (2555) กล่าวถึงการนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางไปปรับใช้กับการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ครูควรนำวิธีการสอนนี้ไปปรับใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อลดอุปสรรคและทำให้การสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภัทรวิที ปันติ (2558) พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในภาพรวมมีพัฒนาการทางทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งผลการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเป็นไปในทิศทางเดียวกับผลการวิจัยของ วารุณี ศิริและอภิราตี จันทรแสง (2560) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้เรียนรู้จากแผนการ

จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสูงกว่าก่อนเรียนและผู้เรียนมีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับดี

จากเอกสาร ข้อมูล และผลการวิจัยตามที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงปัญหาและความสำคัญ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ด้านความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชาชนอุทิศ เพื่อการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและเสริมสร้างทักษะการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อเป็นพื้นฐานในระดับชั้นที่สูงขึ้น อีกทั้งสามารถเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษผ่านการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน เป็นการวิจัยที่ใช้วิธีวัดหาทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มุ่งศึกษาค้นคว้าผลของการจัดการเรียนรู้และความพึงพอใจโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชาชนอุทิศ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชาชนอุทิศ อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 22 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วย ท่าทาง จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2.1.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักการ แนวคิด และวิธีในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

2.1.2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางตามตัวชี้วัดชั้นปีและสาระการเรียนรู้แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551

2.1.3 วิเคราะห์บริบทของผู้เรียนและเนื้อหาเพื่อที่จะกำหนดขอบเขตที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ เลือกเนื้อหาหรือเรื่องราวที่มีคำศัพท์หมวดกริยาอาการ เพื่อที่จะให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ผ่านการใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทาง

2.1.4 วิเคราะห์ตัวชี้วัดตามสาระการเรียนรู้แกนกลางที่กำหนดไว้ เพื่อกำหนดวิธีการวัดและประเมินผล รวมทั้งกำหนดเครื่องมือที่ใช้วัด

2.1.5 ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้จากข้อมูลที่ได้รวบรวมและวิเคราะห์ไว้ โดยแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

2.1.6 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียดแผนการจัดการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้ Color My World! , My Things, My Body, My Pets, My pets can sing., Let's Go! จำนวนแผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง

2.1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบเพื่อขอคำปรึกษาแล้วดำเนินการปรับปรุงแก้ไข

2.1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินโดยตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหาการจัดกิจกรรม การใช้ภาษาตลอดจนความสอดคล้องเหมาะสมของการจัดกิจกรรม เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบมาปรับปรุง แก้ไข เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมและถูกต้องยิ่งขึ้น

2.1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นข้อสอบชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก 2 ตอน ตอนที่ 1 จำนวน 15 ข้อ และตอนที่ 2 จำนวน 15 ข้อ รวมจำนวน 30 ข้อ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.2.1 สร้างแบบทดสอบการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยสอดคล้องตามเนื้อหาที่ใช้สอน ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

2.2.2 ตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำค่าการพิจารณาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษด้านคำศัพท์ แล้วพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5-1.0 มาใช้

2.2.3 ปรับปรุงและแก้ไขแบบทดสอบ จากนั้นนำไปใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน และนำผลคะแนนที่ได้มาตรวจวิเคราะห์หาความยาก (Difficulty) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยที่ข้อที่ตอบถูก ได้ 1 และตอบผิด ให้ 0

2.2.4 คัดเลือกข้อสอบที่มีความยากตั้งแต่ 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป จากนั้นจึงนำไปหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

2.2.5 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของแบบทดสอบวัดความสามารถการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ จากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชานุทิศ

2.3 แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนการพัฒนาคุณภาพของแบบประเมินดังนี้

2.3.1 สร้างแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ โดยข้อคำถามมีลักษณะที่กำหนดไว้แน่นอน มีขั้นตอนในการเตรียมคำถามล่วงหน้า โดยผู้ถูกสัมภาษณ์จะได้คำถามชุดเดียวกันกับผู้สัมภาษณ์ และผู้สัมภาษณ์จะจดบันทึกคำตอบลงในแบบสัมภาษณ์นั้น

2.3.2 ตรวจสอบ และประเมินความเหมาะสมของข้อคำถามแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจ ความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา ข้อคำถามในแต่ละด้าน จากผู้เชี่ยวชาญ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง แล้วคำนวณค่าความเที่ยงตรง (IOC) จากนั้นนำค่าการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจแล้วพิจารณาข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 – 1.0 มาใช้

2.3.3 นำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนประชานุทิศ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ปฐมนิเทศนักเรียนก่อนที่จะดำเนินการทดลอง เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน จุดประสงค์ในการเรียน วิธีการวัด ประเมินผล และทำการทดสอบก่อนเรียน

3.2 ผู้วิจัยใช้เวลาในการปฏิบัติการตามแผนการจัดการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1 เดือน จำนวน 6 แผน โดยไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน

3.3 ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียน หลังจากที่ได้ดำเนินการสอนเสร็จสิ้นทุกแผนการสอนแล้ว

3.4 นำแบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจให้นักเรียนประเมินตามสภาพความเป็นจริง

4. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบความสามารถในการเรียนรู้ ก่อนและหลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้สถิติ t-test dependent

4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติ ของการทดสอบเปรียบเทียบคะแนนสอบก่อนและหลังเรียนของนักเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (n =22)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่า t	Sig.
ก่อนเรียน	30	7.59	2.22	14.02*	0.0000
หลังเรียน	30	15.23	2.47		

*P<0.05

จากตารางการผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีคะแนนมีคะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ก่อนเรียนเท่ากับ 7.59 คะแนนค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) หลังเรียนเรียนเท่ากับ 15.23 ค่า t เท่ากับ 14.02* แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้น

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนรู้โดยจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ พบว่า

1) ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามความสนใจของตนเอง เนื้อหาการเรียนรู้ไม่ยากและไม่ง่ายจนเกินไป สามารถปฏิบัติหรือนำไปใช้ในการพูดสื่อสารได้จริง บางส่วนให้ความเห็นว่า ตนเองถนัดด้านการพูด จึงเกิดความสนุกสนานเมื่อได้พูดหรือมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน อีกทั้งบางส่วนยังเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ในลักษณะนี้ ช่วยส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในด้านความกล้าแสดงออกของตนเองมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

2) นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าครูผู้สอนมีความพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือและพร้อมที่จะให้คำแนะนำในระหว่างการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ บางส่วนกล่าวว่า ครูมีวิธีการเสริมแรงและให้กำลังใจที่สามารถกระตุ้นผู้เรียนได้ อีกทั้งยังกล่าวถึงการวัดและประเมินผลว่ามีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายอีกด้วย

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งผู้วิจัยได้แยกอภิปรายเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีผลต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.59 คิดเป็นร้อยละ 37.95 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 15.23 คิดเป็นร้อยละ 76.15 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ โดยมีการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

ประการที่ 1 วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานโดยการเริ่มการเรียนรู้จากการฟัง การเลียนแบบ จากนั้นจึงเกิดการพูด โดยการจัดการเรียนรู้โดยวิธีการนี้ นักเรียนควรเริ่มจากการฟังคำสั่งหรือคำพูดจากผู้อื่น ทำท่าทางตอบรับเพื่อเป็นการแสดงความเข้าใจ จากนั้นเมื่อเกิดความพร้อมผู้เรียนจึงสามารถพูดได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวารุณี ศิริและอภิราตี จันทรแสง (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วย

ท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการฟัง - พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ขณะที่ผลการเปรียบเทียบวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่ากับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) คิดเป็นร้อยละ 97.52 และมีผลทดลองก่อนเรียนกับหลังเรียนไม่แตกต่างกัน ขณะที่ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้ตามปกติ คิดเป็นร้อยละ 82.95 และมีผลการทดลองก่อนเรียนต่ำกว่าหลังเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Ayu และคณะ (2563) เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการตอบสนองด้วยท่าทางต่อทักษะการพูดของนักเรียน ผลปรากฏว่า วิธีการสอนแบบตอบสนองทางกายภาพ โดยรวมสามารถพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนได้และข้อมูลจากแบบสอบถามระบุว่านักเรียนรู้สึกว่าการพูดได้ง่ายขึ้นโดยใช้ท่าทางประกอบการพูด และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ Dwi Suryaningrum (2017) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลของเทคนิคการตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการพูด ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 SMA PSKD 7 Depok ผลการทดลองปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนระหว่างชั้นทดลอง มีคะแนนเท่ากับ 67.36 และชั้นควบคุม มีคะแนนเท่ากับ 51.52 ดังนั้นจึงสามารถกล่าวได้ว่า การสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้

ประการที่ 2 การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองโดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการเรียนรู้ที่ดำเนินไปด้วยความไม่เครียดและเกิดความสนุกสนาน เนื่องจากเมื่อนักเรียนเกิดความเครียด จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นครูควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายและมุ่งเน้นการสอนด้านความหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงความตึงเครียดในการเรียนรู้ภาษา และส่งผลให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Asher, J., 1979) เช่นเดียวกับ Sühendan Er. (2013) กล่าวว่า ในขณะที่เรียนภาษานั้นเด็ก ๆ มุ่งเน้นไปที่การเคลื่อนไหวดังนั้นพวกเขาจึงได้เรียนรู้ภาษาโดยไม่รู้ตัวซึ่งจะสามารถช่วยลดความเครียดในการเรียนรู้ภาษาได้ และเช่นเดียวกับภัทรวดี ปันติ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้) ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในภาพรวมมีพัฒนาการทางทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับดีมากซึ่งผลการประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษหลักเรียนสูงกว่าก่อน

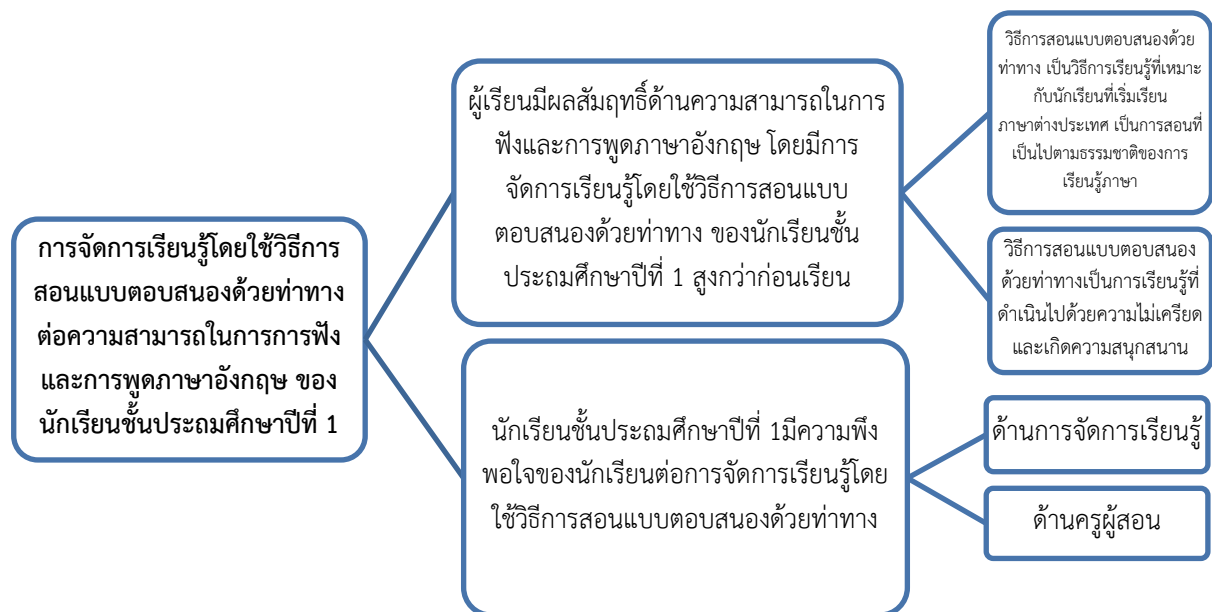
เรียน เช่นเดียวกับ สุนารี จิตรรัมย์และ สิทธิพล อาจอินทร์ (2561) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษเฉลี่ยเท่ากับ 14.96 คิดเป็นร้อยละ 74.80 ของคะแนนเต็ม และมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 76.00 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเป็นไปในทิศทางเดียวกับ Pham Vu Phi Ho, Ngo Thi Cam Anh (2018) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความคงทนในการจดจำคำศัพท์และความสามารถในการพูด ของนักเรียนวัยเด็กที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยปรากฏว่าวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถสร้างบรรยากาศที่กระตือรือร้นและเป็นมิตรในห้องเรียน เพื่อให้เด็กนักเรียนจดจำคำศัพท์ในระยะยาวและเพิ่มพูน อีกทั้งยังสามารถพัฒนาทักษะและความคล่องแคล่วในการพูด ซึ่งสอดคล้องกับ วันทนีย์ ไพรินทร์ (2547) ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง พบว่าความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลัง ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังทำการทดลองสูงกว่าก่อนทำการทดลอง

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมเชิงคุณภาพผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ทั้งในด้าน การจัดการเรียนรู้ และด้านครูผู้สอน ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สนุกสนาน ไม่เครียด ซึ่งความเครียดนั้นจะไปขัดขวางต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนั้นครูควรมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกายและมุ่งเน้นการสอนด้านความหมาย เพื่อหลีกเลี่ยงความตึงเครียดในการเรียนรู้ภาษา (Asher, J., 1979) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ A., Ratminingsih, M., Marjohan, A. Prananti. (2019) พบว่า เมื่อจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนั้น นักเรียนเกิดความสุขกับชั้นเรียน มีความเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและครูผู้สอนยังคิดว่าวิธีการนี้เป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดของนักเรียนอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ทศนา ประสานตรี มนตรี อนันตรักษ์ และ รุ่งทิวา อุ่นเจริญ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับ มากที่สุด

จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง มาใช้ในการจัดการเรียนรู้นั้นสามารถทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนเกิดความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง ซึ่งสามารถนำไปพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลหลายประการตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น

องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย

ผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า 1) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาต่างประเทศ เป็นการสอนที่เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา และเป็นการเรียนรู้ที่ดำเนินไปด้วยความไม่เครียดและเกิดความสุขสนุกสนาน 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง ทั้งในด้านการจัดการเรียนรู้และครูผู้สอน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ครูควรใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางในรูปแบบที่หลากหลาย และสามารถเพิ่มเทคนิควิธีการประเมินผลด้วยวิธีการที่มากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะไม่สร้างความเบื่อหน่ายให้แก่ผู้เรียน

1.2 ครูควรกระชับเวลาในบางกิจกรรม หรือมีการปรับเวลาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้ใช้ต้องศึกษารายละเอียดของจุดประสงค์เนื้อหา กิจกรรม แผนการจัดการเรียนรู้ การประเมินผลให้เข้าใจก่อนนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เกิดประสิทธิภาพในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ

2.2 การปรับระยะเวลาในการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ ควรศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนก่อนแล้ววิเคราะห์บทเรียนที่จะทำไปใช้ ในเหมาะสมกับระดับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2551). *เอกสารประกอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- ทัศนาศรี ประสานตรี, มนต์รี อนันตรักษ์ และ รุ่งทิพา อุ่นเจริญ. (2557). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TPR และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM. *วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม*, 4(3), 85-93.
- ภัทรวิดี ปันติ. (2558). *ผลการใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางที่มีต่อทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษและการกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนกมล-เรียม สุโกศล (บ้านผาใต้)*. การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- วันทนี ไพรินทร์. (2547). *การพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนคลองทิววัฒนา ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทาง*. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วราวุฒิ ศิริและอภิราตี จันทร์แสง. (2560). *การพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (TPR) ที่มีผลต่อทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. การค้นคว้าอิสระการศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2562). รายงานผลการสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562. สืบค้นเมื่อ 9 สิงหาคม 2563. จาก <http://www.niets.or.th>.
- สุนารี จิตรรัมย์ และ สิทธิพล อาจอินทร์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทาง. *Journal of Education Graduate Studies Research, KKU*. 12(1), 205-213.
- อนงค์ เชื้อนนท์. (2555). เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษ. สืบค้นเมื่อ 8 สิงหาคม 2563. จาก <https://www.moe.go.th/moe/>
- A., Ratminingsih, M., Marjohan, A. Prananti. (2019). The Study of TPR Implementation in Teaching Listening and Speaking for Elementary School at SD Laboratorium Undiksha Singaraja in the Academic Year 2013/2014. *Jurnal Pendidikan Bahasa Inggris Undiksha*, 7(2), 1-10.
- Asher, J. (1979). *Learning Another Language Through Actions. The Complete Teacher's Guidebook*. California: Sky Oaks Productions.
- Ayu Santika, Mimin Aminah and Jufrianto Sibarani. (2020). *The Effect of Total Physical Response (TPR) Teaching Method Towards Students' Speaking Skill*. Prosiding Seminar Nasional Pendidikan Universitas Subang (SENDINUSA), 15-20.
- Dwi Suryaningrum. (2017). The Effect of Total Physical Response Technique on the Eleventh Graders' Speaking Ability at SMA PSKD 7 Depok. *JET Journal of English Teaching*, 3(1), 55-64.
- Education First (EF). (2019). *The world's largest ranking of countries and regions by English skills*. Retrieved November 27, 2019 from <http://www.ef.co.th>.
- Morse, N. C. (1995). *Satisfaction in The White Collar job*. Michigan: University of Michigan Press.
- Pham Vu Phi Ho Ngo Thi Cam Anh. (2018). *The Effect of Using Total Physical Response (TPR) on EFL Young Learners' Vocabulary and Speaking Fluency*. KỶ YẾU HỘI THẢO KHOA HỌC, 128-137.
- Phillips, S. (2002). *กิจกรรมภาษาอังกฤษกับเด็ก (young learners)*. เตือนใจ เฉลิมกิจ แปล. กรุงเทพฯ: หน้าต่างสู่โลกกว้าง.

Sühendan Er. (2013). Using Total Physical Response Method in Early Childhood Foreign Language Teaching Environments. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 93(3), 1766-1768.